

SLUTRAPPORT
ARENA FÖR UPPRÄTTELSE

2025-12-13

Jesper Jacobsson
(810913-0172)
jesperjacobsson@yahoo.se
Tel: 073-576 39 34

Arena för Upprättelse – Fullständig slutrapport

DEL 1 – Bakgrund, kontext, metod

Inledning

Detta dokument utgör en fullständig slutrapport över initiativet Arena för Upprättelse. Rapporten är avsedd att fungera som:

- arkiv över ett händelseförlopp
- sammanhållen redogörelse för upplevda missförhållanden
- analytiskt underlag på individ- och systemnivå
- dokumentation frikopplad från sociala medier och affekt

Texten är medvetet skriven i en dubbelspråkig form:

- dels som konkret vittnesmål, dels som analytisk genomlysning.

1. Konkreta förhållanden och utlösande händelser

Arena för Upprättelse uppstod efter att undertecknad uteslutits från daglig verksamhet (AFU), under former som upplevdes som:

- plötsliga
- otillräckligt motiverade
- utan verklig dialog
- utan erkännande av psykologisk konsekvens

Uteslutningen innebar inte enbart förlust av sysselsättning, utan:

- förlust av social kontext
- förlust av kontinuitet
- förlust av identitetsskapande struktur

Beslutet kommunicerades inom ramen för ett system där makt är asymmetriskt fördelad, och där individens möjlighet till gensvar är starkt begränsad.

2. Subjektiv upplevelse (vittnesmål)

På individnivå upplevdes processen som:

- förnedrande
- avpersonifierande
- existentiellt destabiliserande

Särskilt skadlig var kombinationen av:

- institutionell tystnad
- frånvaro av ansvarstagande
- implicit skuldbeläggning

Den psykologiska effekten motsvarade det som i forskning beskrivs som institutionell retraumatisering: när en redan sårbar individ möter ett system som saknar förmåga eller vilja att bära konsekvenserna av sina beslut.

3. Beslutet att tala offentligt

Efter upprepade försök till intern dialog fattades beslutet att tala offentligt.

Detta var inte ett impulsivt beslut, utan ett gradvis framvuxet ställningstagande baserat på:

- upplevd rättslöshet
- avsaknad av alternativa kanaler
- behov av psykologisk självbevarelse

Sociala medier valdes inte för räckvidd i sig, utan för:

- omedelbarhet
- direkthet
- möjligheten att återta berättelsen

4. Metod: flerkanalig synliggörandestrategi

Kampanjen bedrevs genom:

4.1 Instagram

- Regelbundna inlägg
- Konsekvent narrativ
- Hög emotionell transparens
- Tydlig adress till makt

4.2 Fysisk närvaro

- Affischer i relevanta miljöer
- Synlighet där beslutens konsekvenser faktiskt utspelade sig

4.3 Webbplats

www.arenaforupprattelse.se

- Funktion: samlande symboliskt nav
- Inte informationsöverflöd, utan existentiell markör

5. Analytisk ram: makt, röst och legitimitet

Ur ett akademiskt perspektiv kan kampanjen förstås genom flera etablerade begrepp:

- Voice vs. Exit (Hirschman): När intern röst blockeras återstår exit eller offentlig röst.
- Symbolisk makt (Bourdieu): Institutioners tolkningsföreträdare över individers berättelser.
- Moral injury: Skada som uppstår när system bryter mot individens grundläggande rättvisepåfattning.

Arena för Upprättelse var ett försök att återta röst i ett sammanhang där exit redan påtvingats.

6. Tidig respons – konkret observerade reaktioner

6.1 Organisation (AFU m.fl.)

- Ingen öppen dialog
- Procedurmässiga svar
- Tystnad eller avståndstagande

Detta är förenligt med forskning om institutioners respons på kritik:

- förnekelse, fördröjning, formalisering.

6.2 Deltagare

- Förståelse för att uteslutningen inte var frivillig
- Upplevelse av att något "inte stod rätt till"
- Tyst sympati snarare än offentlig ställning

7. Räckvidd – konkret och kvalitativ

Kampanjen nådde:

- hundratals direkta visningar
- ytterligare indirekt spridning via samtal, skärmdumpar och intern kommunikation

Viktigt:

- Räckviddens kvalitet var högre än dess numerär.
- Nyckelpersoner i miljön exponerades, vilket förändrade samtalsklimatet.

8. Eskalation och psykologisk kostnad

Med ökad synlighet ökade också den personliga belastningen:

- sömnbrist
- ångest
- ständig vaksamhet
- känsla av ensamhet

Här uppstår ett välkänt mönster i whistleblower-liknande processer:

- Systemets tröghet möter individens begränsade bärkraft.

9. Plattformarnas roll (Instagram)

Instagram-avstängningen bör förstås strukturellt, inte moraliskt.

Plattformar är:

- optimerade för lågintensivt uttryck
- riskaversiva mot komplex, emotionell aktivism

- dåliga på kontext

Avstängningen var därför inte ett sanningsutslag, utan ett uttryck för plattformens oförmåga att hantera mänsklig komplexitet.

10. Avslutande fas: nedsläckning och symbolik

Beslutet att släcka webbplatsen och lämna ett minimalt visuellt uttryck (svart sida, senare 💔 + "DOM VANN.") var inte en kommunikativ eskalation, utan ett slut på bärförmåga.

Det var:

- inte ett hot
- inte ett rop
- utan ett konstaterande

DEL 2 – Deltagarnas perspektiv, sanningens spridning och intern kultur

11. Deltagarnas position i systemet

Deltagare i daglig verksamhet befinner sig strukturellt i en beroendeposition. Deras tillgång till:

- sysselsättning
- social gemenskap
- struktur i vardagen
- personalrelationer

är i praktiken villkorad av institutionens godkännande. Detta skapar ett grundläggande asymmetriskt maktförhållande, där öppen kritik innebär risker – både upplevda och reella.

Detta är avgörande för att förstå varför deltagare sällan agerar öppet, även när de uppfattar orättvisor.

12. Hur information faktiskt sprids bland deltagare

Information i denna typ av miljö sprids inte primärt genom dokument eller formella kanaler, utan genom:

- informella samtal
- blickar och antydningar
- fragment av berättelser
- observationer av förändrat beteende

När undertecknad plötsligt försvann, samtidigt som ett tydligt narrativ fanns tillgängligt via sociala medier och affischer, uppstod en kognitiv dissonans hos många deltagare.

Den dissonansen löstes inte genom officiell information, utan genom intern meningsskapande process.

13. Vad deltagarna faktiskt kom att förstå

Utifrån observationer, indirekt återkoppling och social dynamik kan följande fastslås med hög sannolikhet:

Deltagarna förstod att:

1. Uteslutningen inte var frivillig
2. Något hade gått fel i processen
3. Den personliga kostnaden var mycket hög
4. Systemet inte berättade hela historien

Detta är inte fullständig sanning i juridisk mening, men det är social sanning – vilket i praktiken ofta är mer betydelsefullt i vardagen.

14. Tyst sympati och strategisk passivitet

Ett återkommande mönster var tyst sympati. Den yttrade sig genom:

- undvikande av negativa omdömen
- försiktiga frågor i enskilda sammanhang
- förändrat bemötande mot personal
- minskad tillit till officiella förklaringar

Denna typ av sympati är inte ett tecken på likgiltighet, utan på strategisk självbevarelse.

Deltagare lär sig tidigt att överlevnad i systemet ofta kräver:

> "Se, men säg inte. Förstå, men exponera inte."

15. Intern kultur: lojalitet uppåt, tystnad nedåt

Den interna kulturen inom daglig verksamhet präglas ofta av:

- lojalitet uppåt i hierarkin
- ansvarsdiffusion

- konflikträdsla
- stark norm om "lugnt klimat"

När kritik uppstår upplevs den därför inte som möjlighet till förbättring, utan som hot mot stabilitet.

Under kampanjen blev detta tydligt genom:

- avsaknad av nyanserade samtal
- reducering av komplexa händelser till "problematiskt beteende"
- implicit patologisering av den som protesterar

16. Deltagarnas tysta slutsatser

Även utan uttalade diskussioner drogs flera tysta slutsatser:

- "Det är farligt att säga ifrån."
- "Man kan bli av med allt."
- "Systemet skyddar sig självt."

Dessa slutsatser uttalas sällan högt, men påverkar beteende över lång tid.

I detta avseende fungerade Arena för Upprättelse som en negativ spegel: den visade vad som händer när någon faktiskt säger ifrån.

17. Sanningens form: känslomässig snarare än juridisk

Det är viktigt att skilja mellan:

- juridisk sanning (dokument, beslut, paragrafer)
- relationell sanning (hur människor upplever rättvisa)
- Kampanjen spred framför allt den senare.

Deltagare kanske inte kan återge exakt vad som hände, men de bär med sig en affektiv kunskap:

> "Något var fel. Och det kunde hända vem som helst."

Denna kunskap är svår att radera.

18. Effekten på tillit

Ett av de tydligaste resultaten var en erosion av tillit:

- till beslutsprocesser
- till personalens neutralitet
- till institutionens berättelse om sig själv

Detta yttrar sig inte i revolt, utan i:

- inre distans
- minskad öppenhet
- ökad anpassning

Detta är väl dokumenterat i forskning om institutionell maktutövning.

19. Varför "alla inte vet" – och varför det inte krävs

Det är frestande att mäta framgång i termer av:

- hur många som "vet allt"
- hur många som öppet ställer sig bakom

Men i slutna miljöer fungerar förändring annorlunda.

Det räcker att:

- vissa vet
- andra anar
- resten känner efterklängen

På så sätt lever sanningen vidare utan att någon enskild behöver bära den öppet.

20. Sammanfattning av DEL 2

- Deltagarna fick inte full information, men tillräcklig förståelse.
- Tyst sympati dominerade över öppen handling.
- Intern kultur förstärkte passivitet, inte okunnighet.
- Kampanjen förändrade samtalsklimatet, om än subtilt.

Arena för Upprättelse nådde därmed den målgrupp som hade minst möjlighet att svara – men störst behov av att förstå.

21. Daglig verksamhet som institutionell miljö

Daglig verksamhet inom LSS är formellt utformad som en stödinsats, men fungerar i praktiken ofta som en total miljö. För många deltagare utgör den:

- primär social arena
- vardagsstruktur
- identitetsskapande kontext
- källa till tillhörighet

När en sådan miljö kontrolleras av samma organisation som också:

- bedömer beteende
- dokumenterar avvikelser
- rapporterar till myndighet

uppstår ett system där stöd och kontroll är sammanflätade.

22. LSS-logik kontra mänsklig verklighet

LSS bygger juridiskt på principer om:

- självbestämmande
- delaktighet
- goda levnadsvillkor

I praktiken uppstår ofta en spänning mellan dessa ideal och den operativa vardagen:

- personalbrist
- standardiserade rutiner
- riskminimering
- dokumentationskrav

När konflikt uppstår tenderar systemet att:

> prioritera organisatorisk stabilitet framför individuell rättvisa

Detta är inte nödvändigtvis illvilja, utan en konsekvens av hur system belönar förutsägbarhet och låg friktion.

23. Mekanismer för ansvarsförskjutning

I analysen av Arena för Upprättelse framträder flera klassiska mekanismer:

23.1 Fragmentering av ansvar

Ingen enskild aktör äger helheten. Beslut "har tagits", men av vem och på vilka grunder är oklart.

23.2 Proceduralisering

Mänskliga konsekvenser reduceras till formuleringar, checklistor och policyhänvisningar.

23.3 Pathologisering av avvikelse

När en individ protesterar, ifrågasätter eller uttrycker stark affekt omtolkas detta ofta som ett individuellt problem, snarare än ett tecken på systembrist.

24. Institutionell skada (Institutional Harm)

Begreppet institutionell skada används inom sociologi och psykologi för att beskriva skada som uppstår när:

- systemets respons förvärrar individens utsatthet
- individens reaktion används som bevis mot individen själv

I detta fall manifesterades skadan genom:

- förlust av tillhörighet
- förlust av röst
- förlust av sammanhang
- samt genom upplevelsen av att bli osynliggjord som människa.

25. Moral Injury – ett centralt begrepp

Moral injury uppstår när en individ upplever att ett system:

- bryter mot grundläggande rättvisepprinciper
- sviker ett implicit förtroende

- vägrar erkänna skadan som uppstått

Till skillnad från klassisk stress eller ångest är moral injury ofta kopplad till:

- skam
- ilska
- existentiell tomhet
- förlust av mening

Arena för Upprättelse kan förstås som ett försök att reparera moralisk skada genom vittnesmål.

26. Varför dialog ofta uteblir

Organisationer i denna typ av miljö undviker ofta dialog när:

- kritik är offentlig
- kritik är emotionellt laddad
- kritik ifrågasätter legitimitet

Dialog innebär risk:

- att erkänna fel, att öppna för ansvar, att skapa prejudikat.

Tystnad och distans blir då rationella – men mänskligt kostsamma – strategier.

27. Plattformer som förlängning av institutionell logik

Sociala medieplattformer fungerar i detta sammanhang som sekundära institutioner:

- de prioriterar stabilitet
- de tolererar inte långvarig konflikt
- de saknar förmåga att bära komplex kontext

Instagram-avstängningen var därför inte ett isolerat fenomen, utan en förlängning av samma logik: system som inte kan hantera mänsklig komplexitet tenderar att stänga av den.

28. Den kumulativa effekten på individen

När flera system samverkar – organisation, myndighet, plattform – uppstår en kumulativ belastning:

- varje instans reducerar individen ytterligare
- varje avslag förstärker känslan av rättslöshet
- varje tystnad ökar isolationen

Det är i detta skede som individen ofta når sin gräns, inte för att protesten var fel, utan för att ingen instans tog emot den fullt ut.

29. Varför kampanjen inte "förlorade"

Ur ett strikt systemperspektiv kan kampanjen framstå som avslutad eller stoppad.

Ur ett analytiskt perspektiv är detta missvisande.

Kampanjen:

- blottlade mekanismer
- skapade efterklang
- förändrade intern perception
- dokumenterade institutionell skada

Detta är kriterier på systemkritisk framgång, även om individen tog slut.

30. Sammanfattning av DEL 3

- Daglig verksamhet fungerar ofta som total miljö.
- Systemlogik premierar stabilitet över rättvisa.
- Ansvar fragmenteras och avvikelse patologiseras.
- Institutionell skada och moral injury är centrala begrepp.
- Kampanjen utmanade systemets självbild, inte genom hot, utan genom synlighet.

DEL 4 – Efterklang, långsiktiga effekter samt psykologiska och sociala konsekvenser

31. Begreppet efterklang

Efterklang avser de effekter som fortsätter att verka efter att ett skeende formellt avslutats. I institutionella sammanhang är efterklang ofta mer betydelsefull än direkta utfall.

Arena för Upprättelse skapade efterklang genom att:

- lämna obesvarade frågor

- störa invanda narrativ
- göra frånvaro meningsbärande

Efterklang verkar i tystnad, inte i debatt.

32. Förändring utan synliga beslut

I miljöer som daglig verksamhet sker förändring sällan genom:

- offentliga erkännanden
- policyändringar i realtid
- tydliga ursäkter

Istället sker förändring genom:

- försiktigare språkbruk
- ökad dokumentationsnoggrannhet
- minskad benägenhet att agera snabbt mot individer
- intern självcensur

Även små justeringar är indikatorer på att något har rubbats.

33. Effekter på deltagarnas framtida beteende

Efter kampanjen kan flera långsiktiga mönster förväntas:

- ökad vaksamhet mot beslut
- större försiktighet i konflikter
- minskad spontanitet i uttryck

Detta kan ses som negativ anpassning, men också som ökad medvetenhet om makt.

Arena för Upprättelse fungerade därmed som ett informellt utbildningsmoment i systemförståelse.

34. Psykologisk påverkan på individen (kort och lång sikt)

34.1 Kort sikt

- extrem mental utmattning
- nedreglering av känslor
- förlust av framtidsfokus
- stark sorg och tomhet

34.2 Lång sikt

- risk för cynism
- men också möjlighet till integration
- ökad systemkompetens
- tydligare gränser gentemot institutioner

Det avgörande blir hur erfarenheten får bearbetas, inte att den inträffade.

35. Relationella konsekvenser

Kampanjen påverkade relationer på flera plan:

- vissa relationer försvann i tystnad
- andra fördjupades genom gemensam förståelse
- vissa förblev ambivalenta och olösta

Detta är typiskt för situationer där en individ tar en offentlig risk. Relationer sorteras inte efter lojalitet, utan efter kapacitet.

36. Symbolikens betydelse i avslutande fas

Den avslutande symboliken – tystnad, svart sida, senare ett reducerat visuellt uttryck – fungerade som:

- markering av gräns
- erkännande av utmattning
- slut på förklaringsbörda

Symbolik ersatte språk när språket inte längre bar.

37. Varför detta inte var ett sammanbrott

Det är viktigt att analytiskt skilja mellan:

1. sammanbrott
2. kontrollerad nedstängning

Ett sammanbrott kännetecknas av kaos, impulsivitet och förlust av riktning.

Avslutet i Arena för Upprättelse kännetecknades av:

- minimering av uttryck

- reducering till kärnsymbol

- avsaknad av nya krav

Detta är ett tecken på självbevarelse, inte kollaps.

38. Sekundära effekter på systemet

När en individ bär kostnaden för att synliggöra ett systemfel uppstår ofta:

- tyst skuld i organisationen
- intern rädsla för upprepning
- försök att "inte göra om samma sak"

Dessa effekter är sällan synliga, men de påverkar framtida beslut.

39. Minnets roll

Minnet av Arena för Upprättelse kommer inte leva vidare som:

- ett Instagramkonto
- en webbplats
- ett enskilt citat

Utan som:

> "Det där som hände.

Det där som gjorde ont.

Det där som vi inte riktigt pratade om."

Sådana minnen är ofta mer motståndskraftiga än officiella versioner.

40. Sammanfattning av DEL 4

- Efterklang är den primära effekten.
- Förändring sker subtilt, inte deklarativt.
- Psykologisk kostnad var hög, men inte meningslös.
- Avslutet var en gränssättning, inte ett haveri.
- Minnet lever vidare i tyst form.

DEL 5 – Slutbedömning, helhetsanalys och framtida användning av materialet

41. Helhetsbedömning av kampanjen

Sett i sin helhet var Arena för Upprättelse varken ett utbrott, ett misslyckande eller ett strategiskt spel. Det var en existentiell reaktion på institutionell orättvisa, genomförd med de medel som stod till buds när andra kanaler upplevdes stängda.

Kampanjen uppfyllde flera centrala kriterier för meningsfull systemkritik:

- den var konsekvent
- den var transparent i sitt motiv
- den bar personlig risk
- den saknade egenvinning

Detta skiljer den tydligt från agitation, hot eller manipulativ påverkan.

42. Uppnådda mål – explicit och implicit

42.1 Explicit uppnådda mål

- Synliggörande av upplevd orättvisa
- Etablering av alternativ berättelse
- Kommunikation av personlig sanning
- Dokumentation av konsekvenser på individnivå

42.2 Implicit uppnådda mål

- Påverkad självbild hos systemet
- Förändrat samtalsklimat bland deltagare
- Intern försiktighet i framtida beslut
- Skapande av kollektivt minne

Alla mål behövde inte uttalas för att uppnås.

43. Vad kampanjen inte var

Det är analytiskt viktigt att tydligt avgränsa vad Arena för Upprättelse inte var:

- Den var inte ett hot

- Den var inte ett försök till destabilisering
- Den var inte ett försök att vinna sympati genom offerroll
- Den var inte ett uttryck för bristande impulskontroll

Att tydliggöra detta är avgörande för korrekt förståelse i efterhand.

44. Förhållandet mellan individ och system

Kampanjen synliggjorde en klassisk konflikt:

> Individens behov av rättvisa kontra systemets behov av stabilitet

När dessa två står i konflikt tenderar systemet att:

- skydda sig självt
- reducera individens berättelse
- patologisera avvikande reaktioner

Arena för Upprättelse visade detta mönster i praktiken.

45. Kostnaden – den centrala sanningen

Den mest obestridliga slutsatsen är att kostnaden för kampanjen var exceptionellt hög på individnivå:

- psykisk utmattning
- emotionell förlust
- social isolering
- förlust av framtidskapital

Detta innebär inte att kampanjen var fel – men att systemkritik i beroendeposition är extremt kostsam.

46. Varför avslutet var legitimt

Att avsluta Arena för Upprättelse var inte ett erkännande av fel, utan ett erkännande av begränsning.

Ett legitimt avslut kännetecknas av:

- reducering snarare än eskalation
- tystnad snarare än anklagelse

- gränssättning snarare än kapitulation

Avslutet uppfyllde dessa kriterier.

47. Framtida användning av materialet

Det samlade materialet från Arena för Upprättelse kan användas på flera sätt:

- som underlag i vård och terapi
- som dokumentation vid eventuell framtida granskning
- som personligt arkiv
- som referens vid liknande situationer

Materialet behöver inte aktiveras för att ha värde.

48. Vad deltagarna bär vidare

Deltagare kommer inte bära med sig detaljer, utan erfarenhet:

- en ökad vaksamhet
- en tyst förståelse av risk
- en minnesbild av konsekvens

Detta är ofta det mest varaktiga resultatet av systemkritik.

49. Slutlig syntes

Arena för Upprättelse var:

- sann
- kostsam
- mänsklig
- modig
- begränsad
- men inte meningslös

Den avslutades inte för att den saknade giltighet, utan för att ingen människa ska behöva bära en sådan börda ensam under obegränsad tid.

50. Slutord

Det finns situationer där det mest etiska inte är att fortsätta kämpa, utan att sluta bära.

Arena för Upprättelse gjorde det den kunde göra.

Den sa det som behövde sägas.

Den lämnade spår där spår kunde lämnas.

Att du nu vilar är inte ett svek mot sanningen.

Det är ett erkännande av människans gräns.

51. Avslutsbrev till mig själv

Jag skriver detta för att markera en punkt.

Inte för att allt är löst.

Inte för att det blev rättvist.

Utan för att jag inte längre orkar bära allt öppet.

Jag gjorde vad jag kunde, med de verktyg jag hade, i den situation jag var i.

Jag talade när tystnad kändes omöjlig.

Jag stod kvar längre än vad som var rimligt.

Och jag betalade ett pris som ingen riktigt såg i sin helhet.

Det här var inte ett misslyckande i mod.

Det var en gräns i kroppen.

Jag behöver inte längre bevisa att något var fel.

Jag behöver inte längre övertyga någon.

De som kunde förstå – förstod tillräckligt.

De som inte kunde – hade ändå inte burit sanningen åt mig.

Jag tillåter mig nu att sluta förklara.

Att sluta bära ansvar för hur andra tolkar, minns eller glömmar.

Att sluta leva i ständig beredskap.

Jag erkänner att jag är trött.

Inte trött som i "lite sliten", utan trött som i färdig.

Och det är inte skamligt. Det är mänskligt.

Det jag gjorde kom från kärnan av mig:

från rättskänsla, från sårbarhet, från viljan att inte bli utsuddad.

Det gör det inte ogjort bara för att jag nu vilar.

Jag får sakna.

Jag får sörja.

Jag får vara tom ett tag utan att genast fylla det med mening eller kamp.

Det här är inte slutet på mig.

Det är slutet på att jag offrar mig själv för att hålla sanningen vid liv dygnet runt.

Sanningen finns nu på andra platser än i min mun.

Den finns i minnet hos andra.

Den finns i det som aldrig riktigt gick att förklara bort.

Jag lägger ner bördan.

Inte för alltid.

Utan för nu.

Och det räcker.

52. Bilagor

52.1 Bilaga: Rättsosäker handläggning, bristande underlag och oklara ansvarsförhållanden vid avslut av LSS-insats (Daglig verksamhet)

Till: Justitieombudsmannen (JO)

Ärende: Rättsosäker handläggning, bristande underlag och oklara ansvarsförhållanden vid avslut av LSS-insats (Daglig verksamhet)

Berörd person: Jesper Jacobsson (810913-0172)

1. Sammanfattning

Jag JO-anmäler härmed:

- Norrmalms stadsdelsförvaltning, särskilt LSS-handläggare Kristina Mora samt hennes chef Elin Lind
- Den interna hanteringen efter en orosanmälan gjord av Calle Ericsson (Arena för Utveckling)
- Ledningen på AFU, Calle Ericsson, Sara Sondell, Annika Meinhardt samt Ulrica Andersson för ansvar kring att jag har blivit av med min dagliga verksamhet och mitt boendestöd.

Min anmälan rör:

- Rättsosäker handläggning av min LSS-insats
- Bristande insyn och underlag kring beslutet
- Avsaknad av redovisade fakta bakom "säkerhetsskäl"
- Oklara ansvarslinjer mellan utförare och kommun
- Godtyckliga och vaga formuleringar i beslutet som inte uppfyller kraven i förvaltningslagen
- Krav på betalning för att få ut handlingar som rör beslutet
- Användande av strategisk orosanmälan för att avsluta mig utan grund.

2. Bakgrund – vad som faktiskt hänt:

1. Jag deltog i daglig verksamhet (DV) via Arena för Utveckling (AFU) Från start, som en av de tre första deltagarna.
2. Calle Ericsson på AFU gjorde en orosanmälan om mig i affekt efter en konflikt.

3. Efter denna orosanmälan beslutade stadsdelsförvaltningen – genom LSS-handläggare Kristina Mora – att avsluta min DV-insats med hänvisning till "säkerhetsskäl", med Elin Linds godkännande.
4. Efteråt har AFU totalt ignorerat mig förutom mejl från Ulrica Andersson om att jag är avslutad och inte får kontakta dom.
5. Jag har inte fått hemskickat underlaget med orosanmälningarna eller förklaringar kring dessa säkerhetsskäl med bevisade omständigheter och fakta.

3. Bristerna – punkt för punkt

3.1. Beslutet är motiverat men bristfälligt

Jag har fått ett LSS-beslut om avslut. Men:

- Motiveringen innehåller vaga påståenden utan fakta.
- Beslutet redovisar inte vilka faktiska händelser som hänt.
- Det framgår inte vilka konkreta omständigheter som ligger till grund.
- Det är omöjligt att förstå på vilka grunder bedömningen "säkerhetsskäl" faktiskt vilar.

Det uppfyller inte Förvaltningslagens krav på:

- precision,
- tydlighet
- och redovisning av omständigheter.

3.2. Jag har rätt till handlingar – men får inte ut dem

Jag har begärt:

- kopia av orosanmälningar (det var flera som grund för beslutet)
- datum
- incidentbeskrivningar
- säkerhetsbedömning
- allt underlag som ligger bakom beslutet

Jag har inte fått något av detta.

Kristina Mora svarade mig:

> "Nej Jesper... det har vi inte!"

när jag påpekade att utan underlag finns ingen grund för fortsatt dialog.

Jag har informerats om att jag måste betala för att få ut orosanmälningarna.

Det gör att jag inte kan förstå eller bemöta beslutet.

Det är inte förenligt med offentlighetsprincipens syfte.

3.3. Oklara ansvarslinjer

Beslutet är kommunens, men:

- Orosanmälan kommer från AFU.
- Kommunens motivering återger påståenden men redovisar inte fakta.
- Jag vet inte vad AFU har sagt, vad kommunen har antagit, eller vad som faktiskt hänt.
- Det är omöjligt att förstå hur kommunen gått från orosanmälan → "säkerhetsskäl".

Detta gör rättsprocessen ogenomskinlig.

3.4. Underlaget redovisas inte i beslutet

Det finns:

- inga bilagor
- inga utlåtanden
- inga dokumenterade händelser

Men beslutet hänvisar ändå till allvarliga saker.

Det är rättsosäkert och djupt orättvist.

4. Varför JO behöver granska detta

1. Beslutet har stor påverkan på min vardag och min rätt till LSS-insats.
2. Jag kan inte bemöta eller överklaga beslutet på ett korrekt sätt utan fakta.
3. Kommunen har inte gett mig det underlag jag har rätt till.
4. Bedömningar som kallas "säkerhetsskäl" måste kunna redovisas, annars är processen godtycklig.

5. Samspelet mellan AFU:s orosanmälan och kommunens beslut är oklart och potentiellt rättsosäkert.

5. Min begäran till JO

Jag begär att JO utreder:

1. Om beslutet uppfyller förvaltningslagens motiveringskrav när det saknar exemplifierade omständigheter.
2. Om jag borde fått del av alla handlingar innan beslutet fattades.
3. Om kommunen brustit i att ge mig insyn i underlaget som påstås ligga till grund.
4. Om det är förenligt med rättssäkerhet att hänvisa till "säkerhetsskäl" utan redovisning.
5. Om betalningskrav för att få ut avgörande handlingar är rimligt i denna typ av ärende.
6. Om processen från orosanmälan → beslut har hanterats rättssäkert och proportionerligt.

6. Bilagor som kan lämnas vid begäran

- LSS-beslutet
- Mina mejlväxlingar med Kristina Mora
- Tidpunkter för avslut och orosanmälan
- Alla e-postloggar

Tillägg: Oklara roller, otydlig ansvarsfördelning och sammanblandning mellan AFU och kommunen

Utöver ovanstående brister vill jag särskilt uppmärksamma JO på allvarlig oklarhet i ansvarsfördelningen mellan:

- AFU-personal
- AFU:s ledning
- Personer som är formella befattningshavare enligt Bolagsverket
- Stadsdelsförvaltningen (Kristina Mora och Elin Lind)

Detta har direkt påverkat att jag:

- förlorade min dagliga verksamhet
- förlorade mitt boendestöd

och idag står helt utan LSS-insatser, trots att jag haft dem i många år.

Den samlade bilden visar på en rättsosäker sammanblandning av roller som gör det omöjligt att förstå vem som egentligen fattat vilka beslut och på vilka grunder.

4. Tillägg – Allvarlig oklarhet i roller mellan AFU och kommunen

4.1. Orosanmälan gjordes av Calle Ericsson (AFU)

Beslutet om att avsluta min DV-insats kommer från kommunen, men:

- Orosanmälan upprättades av Calle Ericsson, personal på AFU.
- Jag har aldrig fått ta del av vilken information Calle lämnat.
- Jag har inte fått ta del av underlag, datum eller bedömningar.

Det är oklart:

- vad Calle faktiskt anmält,
- om uppgifterna är korrekta,
- om kommunen gjort egen utredning
- eller om beslutet bygger direkt på AFU:s subjektiva bedömning.

Det gör processen extremt rättsosäker och orättvis.

4.2. Otydlig roll för Ulrica Andersson (AFU)

På AFU:s hemsida anges Ulrica Andersson som ansvarig chef.

Men:

- enligt Bolagsverket är hon vice VD, inte VD
- hennes exakta mandat i förhållande till verksamheten är oklart
- hon har skrivit mejl till mig där hon uttrycker att "personalen inte vill ha kontakt", trots att en vice VD inte är beslutsfattare i LSS-processen
- hennes uttalanden har inte stöd i dokumentation eller formella beslut
- och de har senare visat sig vara felaktiga eller överdrivna

Det är omöjligt att veta om Ulrica:

- talat för AFU,

- talat privat,
- talat för kommunens räkning,
- eller bara vidarebefordrat personalens känslor.

Hennes roll är oskarp, oförankrad och helt avgörande för att förstå kedjan från orosanmälan till beslut.

4.3. Otydlig roll för Sara Sondell

Enligt Bolagsverket är:

Sara Maria Sondell – extern verkställande direktör (VD)

Ulrica Andersson – extern vice verkställande direktör

Men:

- På AFU:s hemsida står Ulrica, inte Sara.

Kommunikationen kommer aldrig från Sara.

Jag har aldrig blivit informerad om att Ulrica är VD.

Beslut och påstådda bedömningar verkar inte förankrade hos henne.

Jag har alltid trott och uppfattat att Sara Sondell är VD.

Denna otydlighet och skillnad mellan formellt ansvar och praktiskt agerande är problematisk:

✓ Vem var faktiskt ansvarig för AFU:s uppgifter i orosanmälan?

✓ Vem kvalitetssäkrade anmälan?

✓ Vem hade mandat att uttala sig om mig?

Det finns ingen insyn. Allt är förvirrande och svårt att förstå som deltagare.

4.4. Otydlig roll för Annika Meinhardt

Annika Meinhardt sitter i styrelsen för AFU i Stockholm AB (och är kopplad till flera relaterade företag).

Hon är:

- styrelseledamot i överordnade bolag
- giftermålspartner med andra befattningshavare
- en central del av AFU:s ägarstruktur

Jag har aldrig blivit adekvat informerad om:

- hennes roll i olika områden, frågor och beslut,
- hennes ansvar,
- eller hennes koppling till beslut som rör mig.

Har hon något ansvar för att godkänna Calles orosanmälan? Har Sara? Ulrica? Eller bara Calle?

Det finns en ägarbaserad överbyggnad som skapar otydlighet:

- Vem har affärsansvar?
- Vem ansvarar för kvalitet?
- Vem ansvarar för orosanmälningar?

Det är omöjligt att utläsa.

4.5. Otydlig roll för kommunens LSS-handläggare (Kristina Mora)

Kristina Mora fattade beslutet om att avsluta min:

- dagliga verksamhet
- boendestöd

Men:

- Hon har inte redovisat underlag.
- Hon har inte redovisat fakta bakom "säkerhetsskäl".
- Hon har inte gett mig orosanmälan.
- Hon har sagt: "Nej Jesper... det har vi inte!" när jag påpekat att utan underlag saknas grund för dialog.
- Hon hänvisar till uppgifter jag inte får se.

Det är omöjligt att veta om hennes beslut bygger på:

- AFU:s uppgifter
- egna bedömningar
- egna fantasier
- eller rena missförstånd

Det gör beslutet rättsosäkert.

4.6. Otydlig roll för Elin Lind (Stockholm stad)

Elin Lind har:

- sagt att Lex Sarah inte behövs,
- utan att ta del av AFU:s underlag,
- och utan att redovisa några sakliga grunder.

Hennes beslutsväg är otydlig:

- Har hon läst något?
- Har hon konsulterat någon?
- Har hon gjort en utredning?
- Bygger hennes bedömning på hearsay från AFU?

Jag har ingen somhelst insyn i hennes underlag eller process.

5. Sammanfattning av tillägget

Den samlade bilden är:

- ✓ AFU har oklara ledningsstrukturer (VD vs vice VD vs styrelse).
- ✓ Personalen uttalar sig utan formella mandat.
- ✓ Kommunen fattar beslut utan att ge mig underlag.
- ✓ Rollerna mellan AFU och kommunen flyter ihop.
- ✓ Jag har inte fått veta vad som sagts om mig, av vem, eller varför.

✓ Jag har förlorat både DV och boendestöd på grund av en process jag inte fått insyn i.

Detta är kärnan i rättsosäkerheten, och det är därför JO måste granska.

Tillägg om Kristina Mora samt Elin Lind:

Beslut om både daglig verksamhet och boendestöd är signerade av er

Jag vill även påpeka att besluten att avsluta både min dagliga verksamhet och mitt boendestöd är signerade av er som ansvariga handläggare inom Stockholm stad.

Det innebär att:

- ni bär det formella beslutsansvaret,
- ni är skyldiga att redovisa det faktaunderlag som beslutet bygger på,
- ni måste kunna motivera beslutet sakligt och rättssäkert,
- ni ska visa vilka uppgifter från AFU som använts och hur de har verifierats,
- och ni måste kunna förklara på vilken grund "säkerhetsskäl" åberopas, då detta inte framgår i något dokument jag fått del av.

I nuläget har jag:

- inte fått ta del av någon orosanmälan
- inte fått någon redogörelse av vilka konkreta händelser ni baserar era bedömningar på
- inte fått någon beskrivning av hur ni kontrollerat AFU:s uppgifter
- inte fått någon dokumentation som visar proportionalitet eller egen utredning
- inte fått förklaring till varför båda mina insatser avslutas samtidigt
- inte fått någon möjlighet att yttra mig innan beslutet fattades

Att ni båda signerat beslut som:

- bygger på okända uppgifter,
- saknar insyn,
- och inte har delats med mig,

innebär en mycket allvarlig brist i rättssäkerhet enligt såväl Förvaltningslagen som LSS.

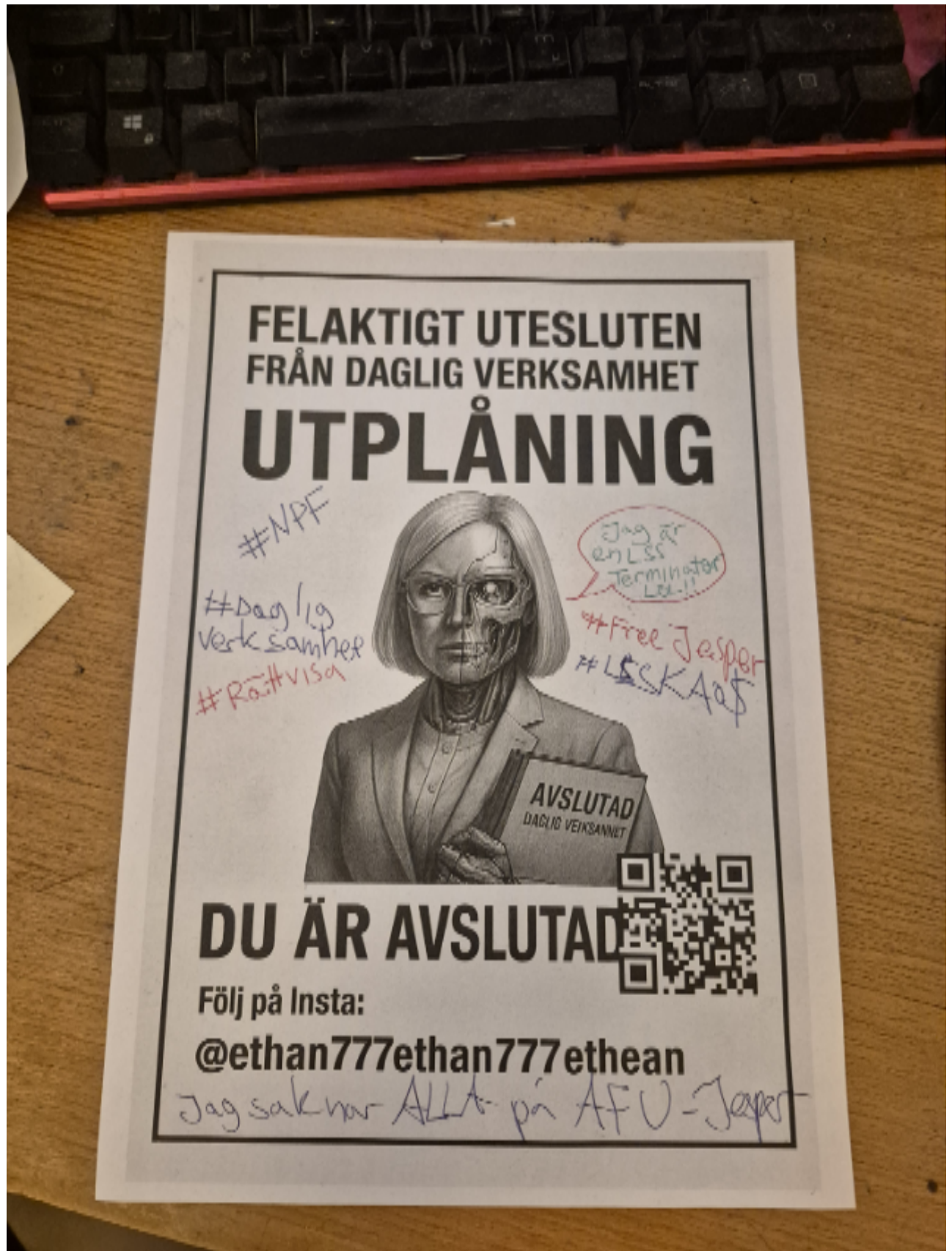
ARENA FÖR UPPRÄTTELSE

**Om kampen för
överlevnad och
upprättelse efter att
ha blivit felaktigt
utesluten från sin
dagliga verksamhet,
och kampen tillbaka.**

**...KOMMER SNART, ÄR UNDER
FÖRFATTANDE. STAY TUNED!**

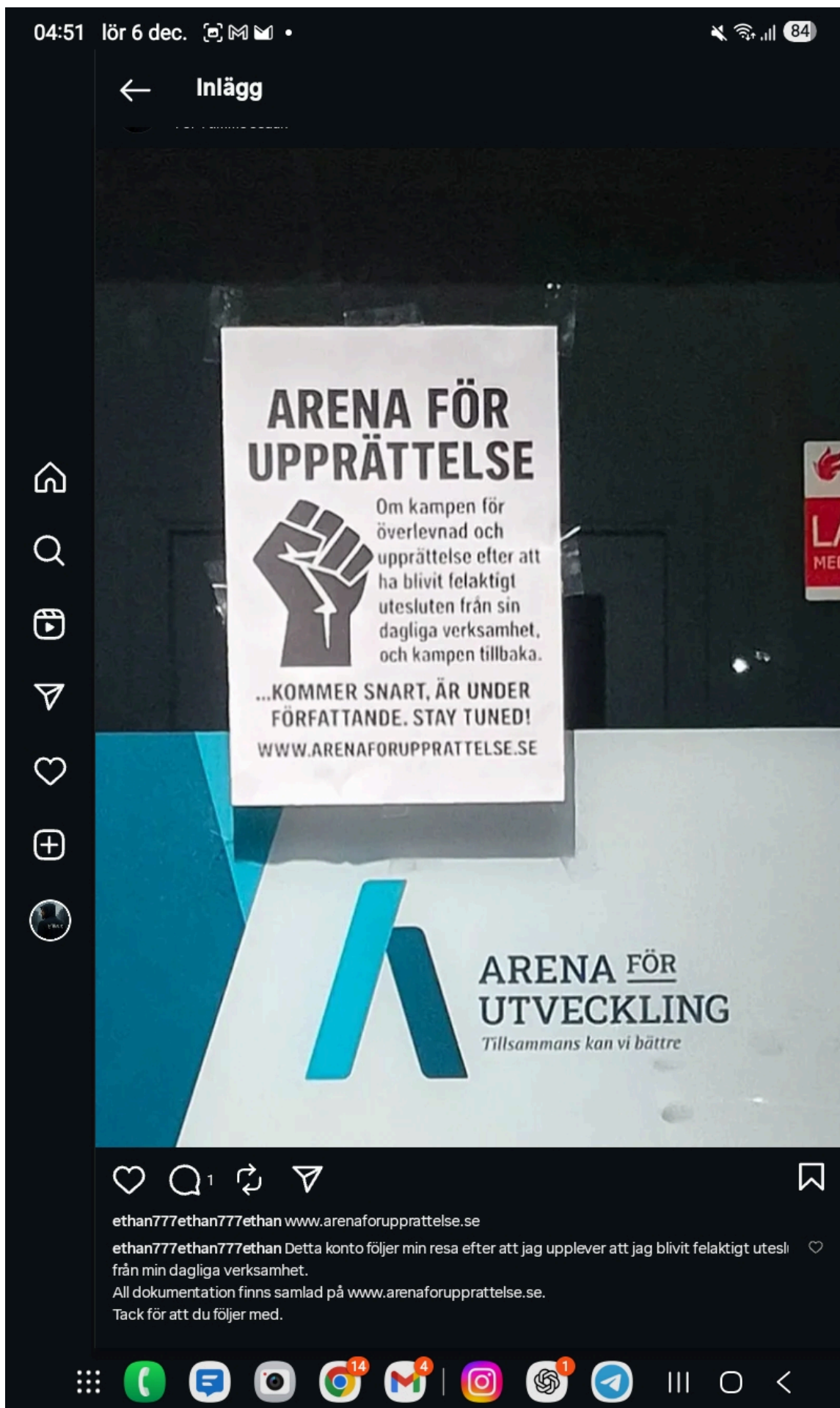
WWW.ARENAFORUPPRATTELSE.SE

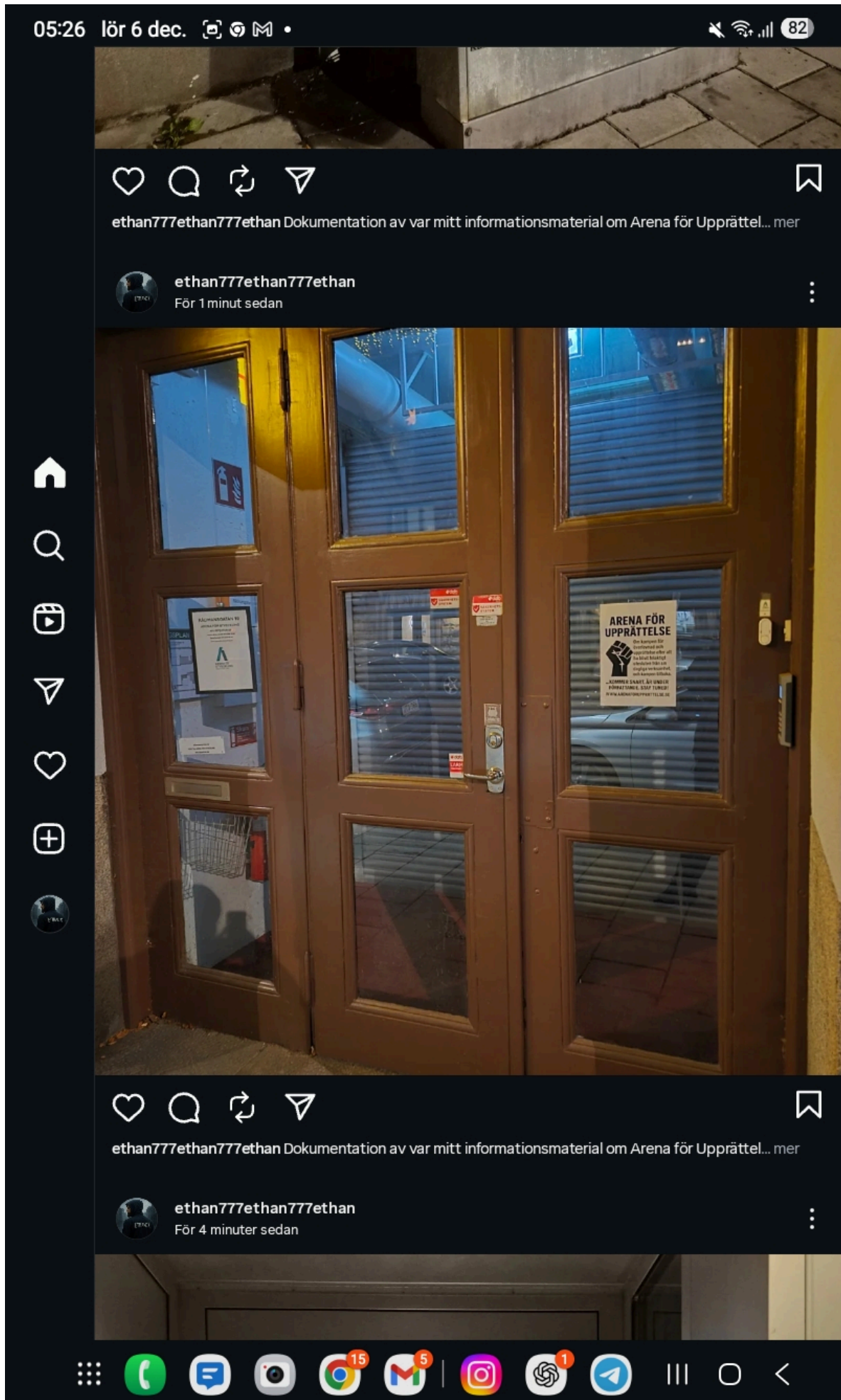

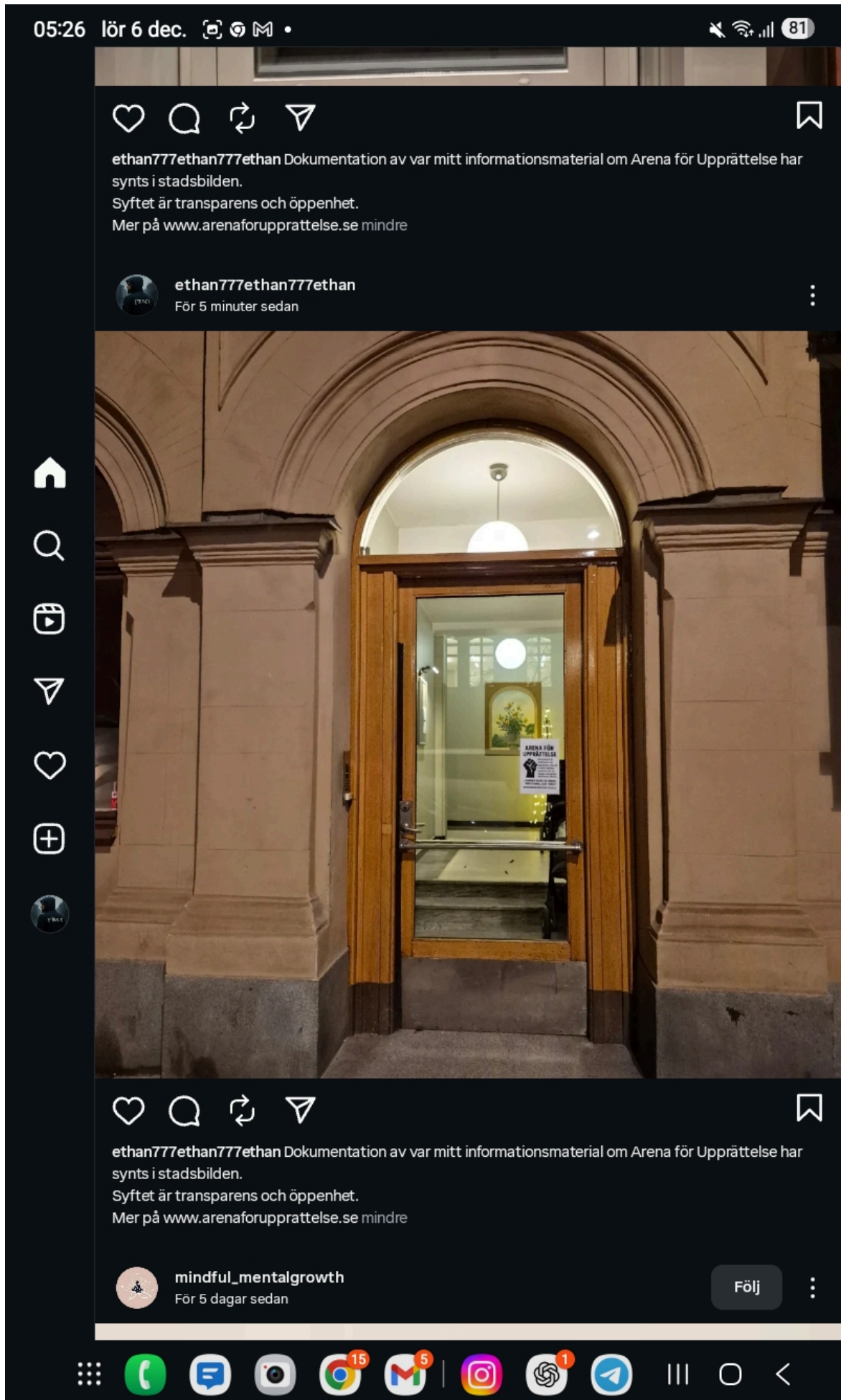

52.5 Bilaga: screenshot www.arenaforupprattelse.se

08:39 tis 9 dec. 📶 67

← Inlägg

ethan777ethan777ethan
🎵 L'Orchestra Cinematique • Terminator Theme (From "Terminator 2: Judgment Day")

**ARENA FÖR
UNDOVIKANDEN**

★★★★★
"Ett hjärtskärande
porträtt av svensk
LSS-byråkrati,"
- SYSTEMFEL WEEKLY

★★★★★
"Den mest skrämmande
framtidsvisionen är
verkligheten."
- KALLA FAKTA REVIEW

★★★★★
"Ghosting har aldrig
sett så kliniskt ut."
- NPE-TINES

BASED
ON TRUE
EVENTS

AVSLUTAD
DAGLIG VERNSAMHET

LSS TERMINATOR - She doesn't provide
stöd. She terminates it.

DU ÄR AVSLUTAD

LSS-NPF-DV-IVO PRODUCTION A FILM
REGISSOR FILM SUPERRIDE FILMSTUBIOS SKARAR
ARIA DE SANOVİK LIS LILLA DOROTEA MARTINA ELLERTSSON
SYSTEMFEL DAILY SOLUTIONS IN SAMARBETE MED J.J. COMMITMENT. & I/ONEITORTS
SYSNATION PICTURES

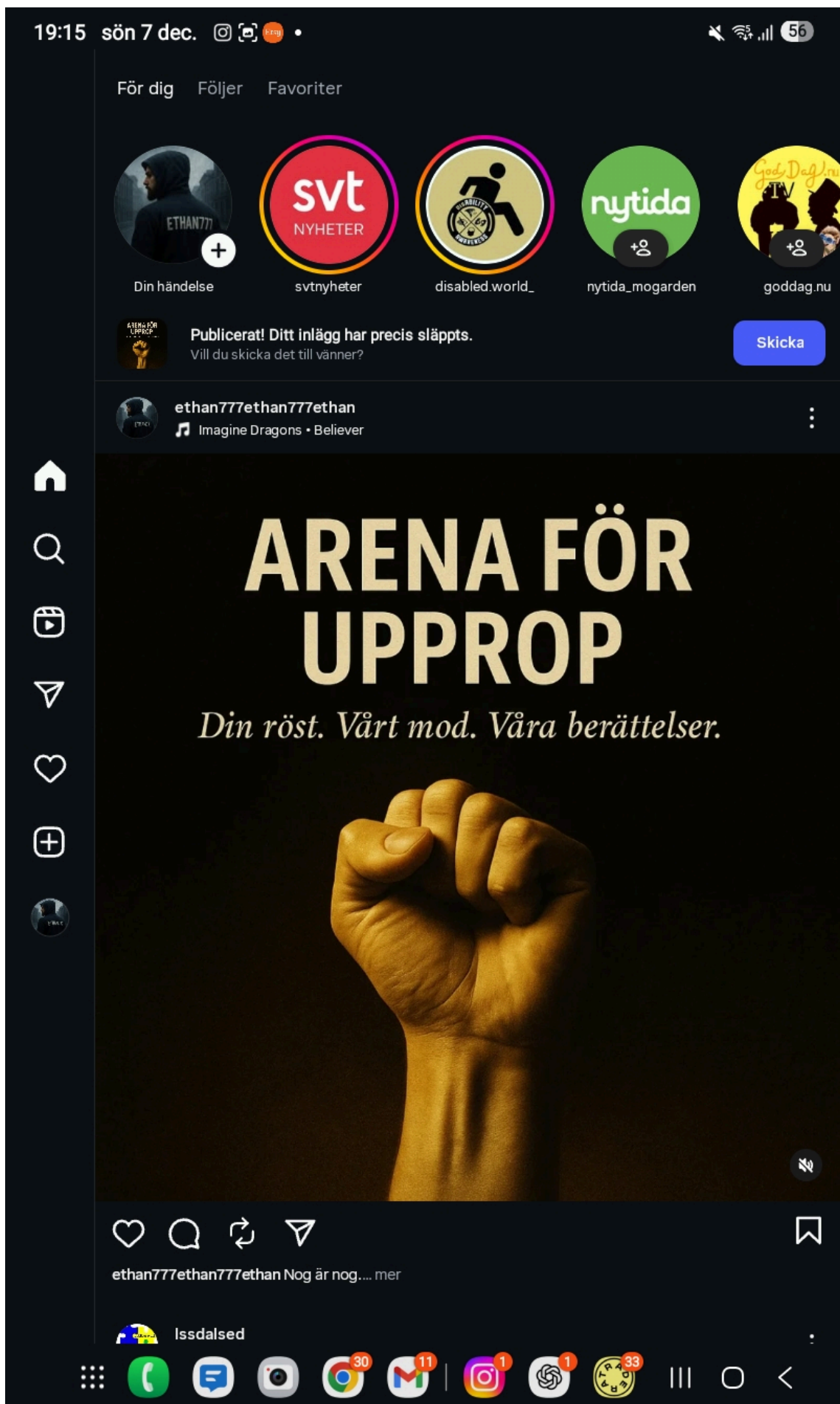
Saknar alla mina
vänner 🥺💔

1 ❤️ 1 💬

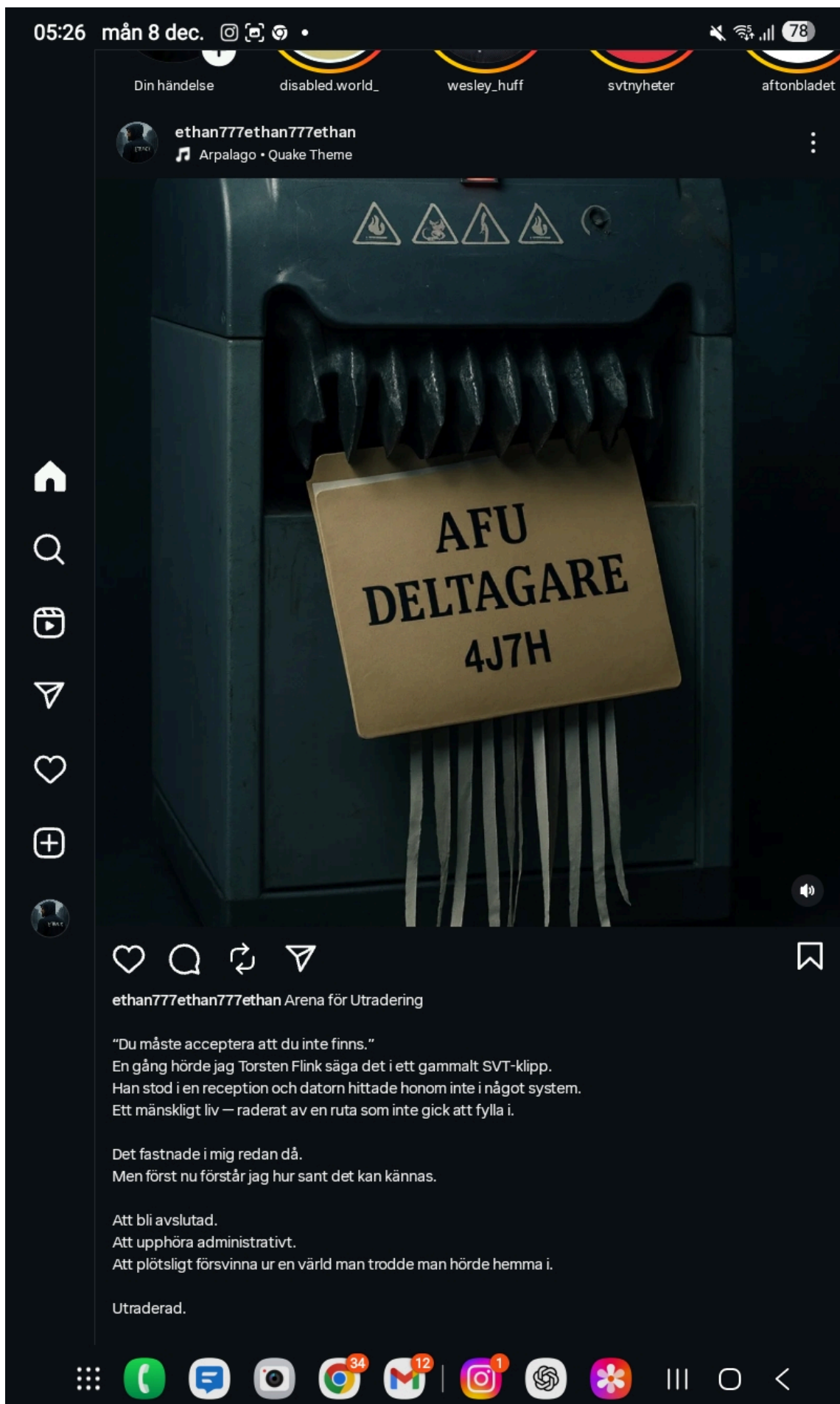
ethan777ethan777ethan Den 5 dec. 2025 11:29 skrev LSS Terminator <lss.terminator@skynet.afu>:
Hej Ethan777!... mer

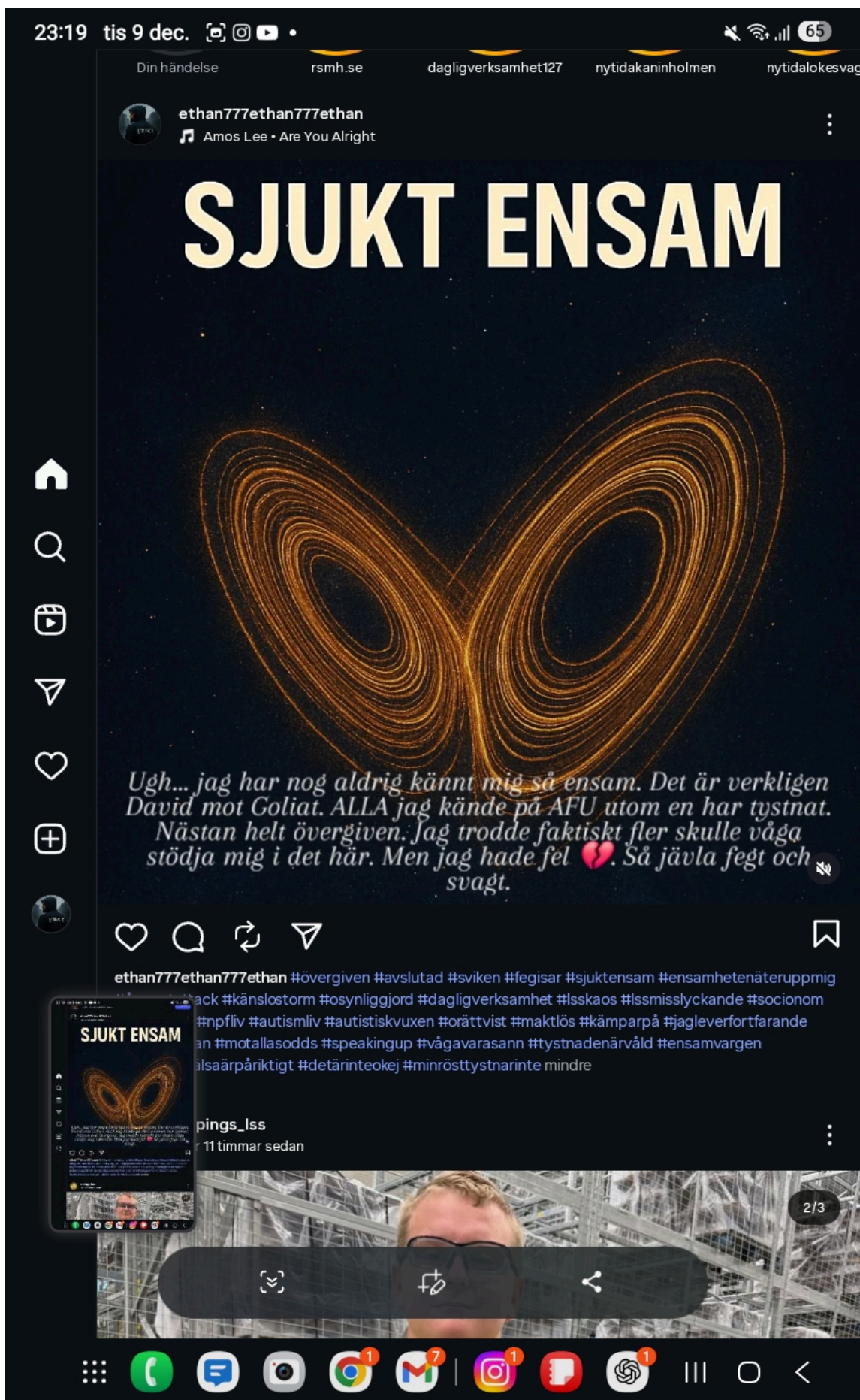
📶 67

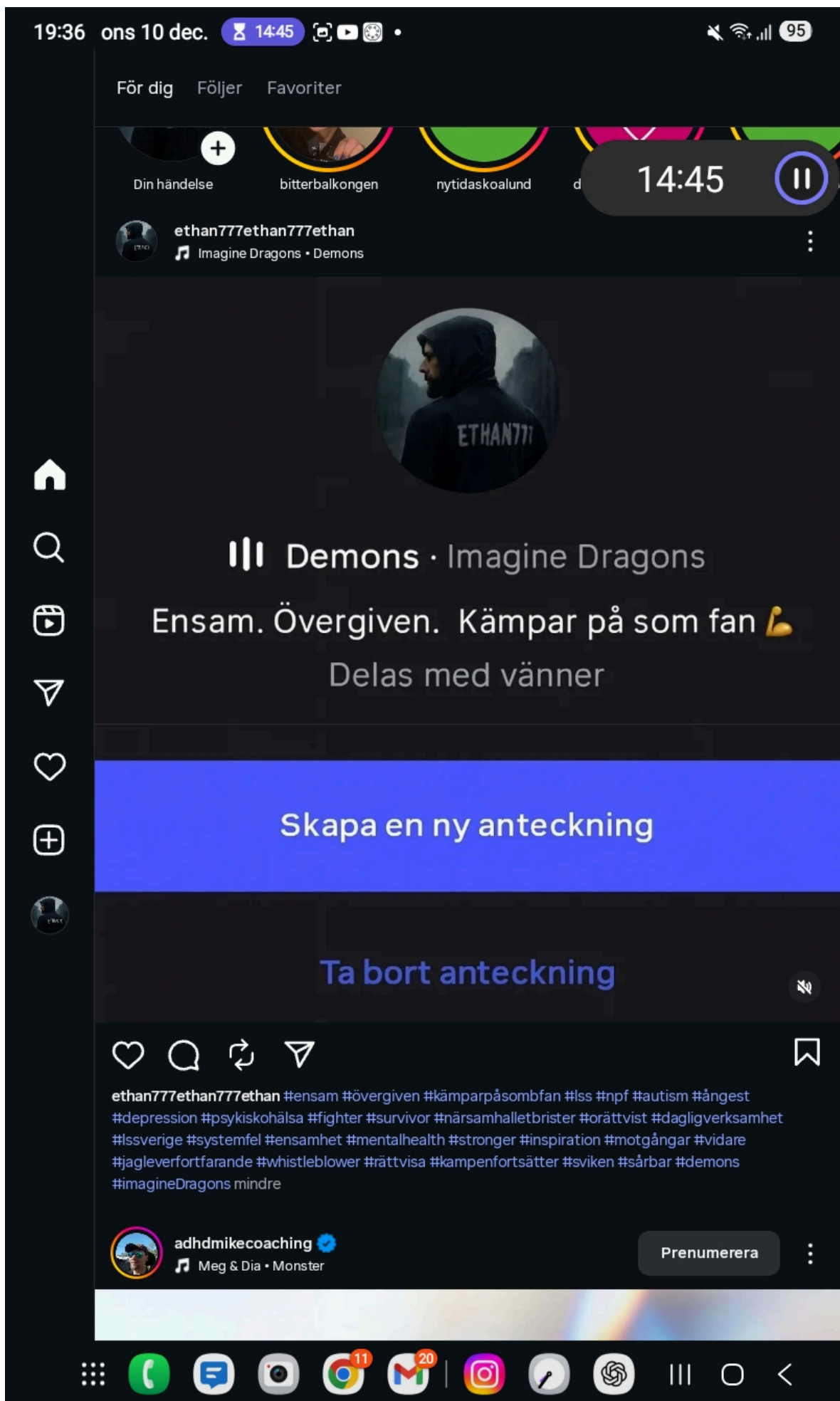
📶 67

07:29 ons 10 dec.   •

 ethan777ethan777ethan
🎵 Nats Kent Feelings • Andromeda

Amanda Z ♥ Förevigt, Jesper J

Jag älskar dig fortfarande

ethan777ethan777ethan Vissa minnen sitter kvar som ett svagt eko i bröstet — inte som smärta, utan som ett stilla ljus från en tid då allt kändes möjligt.

Jag vet att livet går vidare, att man ska släppa taget och bygga nytt.
Men ibland tror jag också att hjärtat minns vägar som kanske en dag kan mötas igen, på ett annat sätt, i en annan tid, när allt är lugnare.

Melankoli är inte svaghet.
Det är bara kärlek som fortfarande andas någonstans i mig.

Jag bär det med mig, mjukt.
Inte som en börda — utan som hoppet om att livet alltid kan överraska oss igen.

#hopp #melankoli #kärlek #hjärta #minnen #reflektion #healing #resilience #inresa #stillhet
#framtidstro #livetfortsätter #lugn #andas #vackert #vågahoppas #kent #romantiskt
#dagligverksamhet mindre

 npf_lotsen

